

over Halvdelen, men det gælder navnlig — og det lægger jeg for mit Vedkommende ſærlig Vægt paa — den Omſtændighed, at Forſlaget fuldſtændig har ſtiftet Karakter. Fra at være et Agrarforſlag — og jeg vil ſige et godt Agrarforſlag — er det nu blevet til en ren og ſtær Veſtigheidslov uden Spor af Karakter og uden Spor af Princip. Nu hørte jeg ganſke viſt, at den ærede Ordfører hævdede, at der dog var noget principmæssigt i det her foreliggende Lovforſlag; men det kan jeg for mit Vedkommende aldeles ikke indrømme, og jeg ſkal kun henviſe til dette lille Ord: „ekſtraordinært“ ſom er kommet til at ſtaa i Lovforſlagets Titel, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Scharling) ogſaa meget ſtærkt henholdt ſig til. Nu er alſaa Spørgsmaalet, om vi her ſkulle vedtage Forſlaget uforandret, ſaaledes ſom det kommer fra Landſtinget, eller ſkulle gøre et Forſøg paa at ſaa det forbedret og navnlig ſaa det forbedret ſaaledes, at det Beløb, der ſkal tilſtydes fra Statskaſſen forhøjes betydelig, og at der nedlægges et Princip i ſelve Lovforſlaget, et Princip, hvorefter det ſlaas ſaſt, at hvad der fremkommer ſom Overſtud paa Finansloven ved en fornuſtig og ſparſommelig Statshuſholdning, bør i alt Fald for en væſentlig Del, i første Linie anvendes til at lette de uretſfærdige Skatter, ſom hvile paa Landbruget.

De 3 ærede Mindretal, eller rettere ſagt Flertallet, mener det første: at vi ſkulle vedtage Lovforſlaget uforandret; men det Mindretal, hvortil jeg hører, mener derimod, at vi maa endnu en Gang gøre et alvorligt Forſøg paa at ſaa denne Lov forbedret, alſaa i den Retning, ſom jeg før nævnte: at Tilſtuddet forhøjes, og at der nedlægges et Princip i ſelve Forſlaget. Vi have derfor tilladt os at ſtille et Par Ændringsforſlag, ſom gaa i den Retning. Det ene gaar ud paa, at der yderligere tilſtydes 600,000 Kr., ſom ſkulle fordeles mellem Amts-kommunerne i Forhold til deres Vejudgifter, medens det andet Ændringsforſlag gaar ud paa at ſtryge Ordet „ekſtraordinært“ i Lovforſlagets Titel. Henſigten med diſſe Forſlag er alſaa, ſom jeg før gjorde opmærksom paa, at ſaa Tilſtuddet forhøjet og at ſaa nedlagt et Princip i Loven, alſaa dette Princip, at hvad der fremkommer ſom Overſtud paa Finansloven ved en ſparſommelig Statshuſholdning — for en væſentlig Del i alt Fald — i første Linie anvendes til at lette de uretſfærdige Skatter, ſom hvile paa Landbruget. Maa jeg erindre om, at den Gang, det oprindelige Forſlag var til Behandling i dette Ting, blev det meget ſtærkt fremhævet af

det ærede Medlem for Præſto Amts 6te Valgkreds (Boſſen), hvor uretſfærdigt det er, at Udgifterne til Amtsvejvæſenet ſaa godt ſom udelukkende hvile paa Landbruget eller paa Hartkornet. Det var jo ſærlig dette, ſom det ærede Medlem den Gang fremhævede ſom et Beviſ paa, hvor nødvendigt det var at ſaa et Lovforſlag ſom det, han den Gang anbefalede, gennemført. Jeg er fuldſtændig enig i de Betragtninger, ſom det ærede Medlem den Gang gjorde ſig til Talemand for. Ogſaa jeg tror, at det er paa Tiden at ſaa begyndt at røre lidt ved diſſe uretſfærdige Skatter, og derfor tror jeg, at det Forſlag, Mindretallet her har ſtillet, er et godt og tillige et moderat Forſlag. Jeg har det Haab, at hvis det blot kunde lykkes os i Aar at ſaa gjort dette lille Skridt, vil det nok lykkes ſenere at komme videre frem paa den Vej. At der ſkulde være Betæneligheder over for Statskaſſen, at Statskaſſen ikke ſkulde kunne aſſe diſſe 600,000 Kr. til, kan jeg paa ingen Maade være med til at indrømme. Finansloven viſer jo et Overſtud paa 2,800,000 Kr., og ſelv om vi derfra trække 1 Million til Tillægsbevillingsloven, have vi lige fuldt de 1,800,000 Kr., ſom der her er Tale om, ſelv om Mindretallets Forſlag vedtages. Dertil kommer jo endvidere, ſom ogſaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Statskaſſens Indtægter efter den Erfaring, vi have, blive betydelig større, end de ere anſlaede til i Finansloven. Vi hørte jo for Reſten ogſaa fra den ærede Ordfører, at han ingen Betæneligheder havde i den Henſeende, og jeg kan heller ikke tænke mig, at den Del af Høje, ſom her ſtemte for de 2½ Million ved 2den og 3dje Behandling, kunne have nogen Betænelighed i den Henſeende. Men, ſagde den ærede Ordfører; der er ingen Tid til at ſaa forandret dette Forſlag; det kan ikke nytte noget, og Landſtinget vil heller ikke ſtrække ſig videre. Hvad Tiden angaar, tror jeg dog at turde ſige med Henviſning til tidligere Afgørelſer i dette Ting, hvorved der er holdt mange

Rettelser.

Sp. 959, L. 27 f. o. ſamt L. 2 og 3 f. n.: „Prioritetshavere“, læs: „der have Prioriteter indeſtaaende i deres Egen-domme“.

— — L. 36 f. o.: „ere Prioritetshavere“, læs: „have Prioriteter indeſtaaende i deres Egen-domme“.